

Polyanthea Sacra

Ex Universæ Sacræ Scripturæ Utriusque Testamenti Figuris, Symbolis, Testimoniis, Nec Non E Selectis Patrum, Aliorumque Authorum, Sententiis, eruditis Interpretationibus, Similitudinibus, rarisque Historiis collecta, Et Copiosis, Exquisitisque Materiis Moralibus De Virtutibus Et Vitiis Pro ...

Spanner, Andreas

Augustae Vindelicorum, 1702

Titulus XL. Puritas.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-79369](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-79369)

TITULUS XL. PURITAS.

Osculetur me osculo oris sui. Cant. 1. 1. Qui omnibus scelere facit vitam, & vult omnes esse salvos; neminem vult eorum, qui salvi fiunt, expertem esse hujus osculi: est enim ejus osculum, purgamentum cuiusvis fordis. Quamobrem mihi videtur Dominus hoc exprobrare Simoni leproso, *osculum mihi non dedisti.* Luc. 7. 45. Revera enim fuisset mundatus ab ægritudine, si ore attigisset Puritatem. S. Gregor. Niss. hom. 1. in Cant. hic.

Nihil quietius, nihil purius, nihil denique pulchrius, eâ mente debet esse, quæ in Dei habitaculum præparanda est: quem, non aurò templa fulgentia, non gemmis altaria distincta, delectant; sed anima ornata virtutibus. S. Hieron. ep. 14. Non solum effusio sanguinis in confessione

reputatur; sed devotæ quoque mentis servitûs immaculata, quotidianum martyrium est. Illa corona de rosis, & violis, plectitur; ista de liliis. Id. ep. 27. epitaph. Paulæ.

Purum esse dicitur, quando est suo contrario impermixtum. S. Bonaventura f. 12. in Nat.

Valde est mirabile, & detestabile, quod totò posse homines laborant lavare corpora, mundare à vermibus capita, à fordis vestes: quærunt in lectis munda linteamina, munda ferula, munda vina. &c. & non curant, si immunda habeant corda. Quid stultius? quid detestabilius? quid inordinatius? Vis habere omnia munda; & animam cælo nobiliorem non curas esse immundam. Id. f. 4. de Sanctis Apostolis.

Q.

TITULUS I. QUADRAGESIMA.

§. I.

Figura.

Factumque est diluivium quadraginta diebus super terram. Gen. 7. 17. Legimus in veteri testamento, cum omne genus hominum scelera iniquitas occupasset, tot dierum numero patefactis cataractis cæli aquarum pluvias deluxisset; & mysteriò quodam Quadragesimæ inundatione orbi terrarum factâ non tam diluivium, quam baptismum contigisse. Itâ ergo & modò nobis Dominus illius temporis Quadragesimam dedit; ut constitutò dierum numero patefactis cælis pluvia nos misericordiæ cælestis irroret; & inundatione factâ per baptismum lavacri salutaris nos imber illuminet. S. Ambros. f. 34. de Quadragesima. Cùm Mundi faciem iniquitas hominum possideret, tot dierum curriculò Deus, effusus de cælo imbribus, universam terram diluviò superfudit. Vides ergo, jam illò tempore mysterium in figura dispositum. Nam, sicut tunc quadraginta diebus miseretur ad hominem purificandum. S. August. f. 1. ser. 4. Post 1. Dom. Quadr. Per quadraginta dies, & noctes, pluit Dominus super terram: quanto nunc clementius cum præsentî agit pius restitutor ætate. Illis quadraginta diebus reus Mundus, naufragiò orbis exundatione, consumitur; nunc patet precibus. S. Eucherius f. 6. de eo: oportet orare. &c.

Dominus circumduxit eum per desertum quadraginta annis. Num. 32. 13. Legimus in veteri testamento, cum S. Moyses filios Israel de jugo Ægyptiæ captivitatis erueret, ut in terram eos repromissionis induceret, quadraginta & duorum dierum eum ad memoratam terram mansionibus pervenisse. Eodem numero

Moyses pervenit ad requiem; quò & nos per jejunia properamus ad cælum. Jejunia enim nostra mansiones quadam sunt; per quæ iter spiritaliter facientes, animæ virtutibus ambulamus; & diurnò profectu repromissa nobis terræ viciniore efficiamur: itâ ut citius perveniat, qui devotius jejunarit. S. Ambros. serm. 23. de jejuniis.

Goliath, qui principem tenebrarum significat, provobat filios Israel quadraginta diebus. 1. Reg. 17. 16.

Tempus putationis advenit. Cant. 2. 12. Quadragesima est tempus putationis, quia institutum, ut in eo tempore amputentur omnia peccata: dein ut etiam putentur superflua, & voluptuosa in cibo & potu, somno, & joco. Idque alacriter præstandum; quia, ut dictum est tempus cantillationis. de Ponte hic Exh. 21.

§. II.

Laudes.

Ecce nunc tempus acceptabile. 2. Cor. 6. 2. Unde & ego testificor vobis hoc esse tempus cælestis quodammodo medicinæ: in quo omnium vitiòrum nostrorum labem, & universa vulnera peccatorum, sanare poterimus; si Medicum animarum nostrarum fideliter exoremus. S. Ambròs. f. 27. de jejuniis.

Ceteri occisi sunt gladio. Apoc. 15. 21. Probabile est, diem resurrectionis generalis fore eundem, quò resurrexit Christus, putâ diem Paschæ. Suppositis his principiis: scilicet primò à necè AntiChristi usque ad diem Judicii, & resurrectionis, præcisè fore quadraginta dies. Secundò, resurrectionem fore ipsò die Paschatis; sequitur, AntiChristum occidendum finitis Bachanalibus primò die Quadragesimæ; ac dein

quæ